

Tento týden jsme začali s příběhem Větríčky – maňáskem. Každý den za námi „přilétne“ a zopakuje, jak se jmenuje, že její tatínek je Vítr, a že společně shazují listy ze stromů nebo foukají, aby děti mohly pouštět draky. Větríčka si všimla, že někteří lidé, se zvláště v listopadu velmi radují, když fouká vítr, protože s jeho pomocí mohou zkoušet nové zábavné činnosti. A ty nás ona, Větríčka, chce naučit..... Během celého týdne děti vyráběly draky, které si odnesly domů a také velké draky do školky, jako kolektivní práci.... Protože nám téměř nikdy ráno nesvítí slunce, rozhodli jsme pro jeho každodenní pozdravení, aby vykouklo a zahřálo nás. Probíhá to formou básničky, kterou doprovází pohyby celého těla, jde tedy o malou rozcvičku.

V *pondělí* jsme se jeli podívat na Hřbitov odpadků (místo, kde jsme před měsícem provedli experiment se zakopáním odpadků). Jelikož nesvítilo sluníčko, tak jsme ho při ranním kruhu pozdravili, aby nám trochu zasvítlo. Po svačině nás přivítala Větríčka, které jsme se všichni představili. I ona se nám představila a naučila nás básničku o Listopadu, o měsíci, ve kterém se narodila. Potom jsme se rozhodli prozkoumat okolí. Našli jsme několik ptačích budek a skvělé dětské lesní hřiště. Pařez byl povýšen na trampolínu, křoví posloužilo jako prolézačka a nejvíce úspěchu sklidily multifunkční padlé kmeny. Kladina, balanční plocha, místo pro přeskoky i pro padání do měkké trávy, surfové prkno, ale i vlak plný cestujících a nebo velký kůň. Ve školce jsme začali vyrábět draky – děti si vybrali ze svou technik a draka si vybarvili.

V *úterý* jsme se s dětmi vydali k rybníku, podle jejich přání. Pod olšemi jsme spatřili Větríčku, se kterou jsme si popovídali krátce o větru, o podzimu, o padání listů, zopakovali jsme si básničku o Listopadu. Naučili jsme se novou písničku s pohyby Foukej, foukej Větríčko. Také jsme si s listy olší opravdu hráli – vázali jsme z nich draky, litali jsme s nimi a pak jsme s nimi

vyprovodili větríčku. Vyžijeme spoustu šovéháček a vyhazování do vzduchu, což se dětem moc líbilo. Obešli jsme rybník. Na každé pláži děti chytaly ryby a tak jsme si povídali o povolání rybáře i rybářky. Ve školce si vyrobily draka ty děti, které v pondělí nebyly, ty, které byly, si vytvořily ocas a taky společného velkého vodovkového draka. Během hraní se najednou ve školce objevila nová mašinka, kterou si děti sami poskládaly z dřevěných beden na hračky.

Ve *středu* si děti jako ranní hry zvolily zametání a odklizení listí nebo rýpání lopatkou do země a nakládání na kolečko. Na angličtinu jsme se vydali do Rokle hned za školkou. Děti si sami vymyslely, že chtějí stavět mechové domečky. Větríčka na sebe proto nenechala dlouho čekat, s každým se pozdravila a poprosila děti, zda by jí nějaký domeček nepostavily. A děti nadšeně sami, ve dvojicích i ve skupinách tvořili z mechu, klacíků, šišek ale i barevných sedátek. Při angličtině se děti naučily novou hru. Po svačině jsme si zahráli pohybovou hru Na vítr a bezvětří, ve které děti běhaly na zvuk rolniček – vál vítr, pokud bylo ticho, zastavily se – bylo bezvětří. Samozřejmě děti nezapomněly dostatečně prozkoumat okolí, ve kterém našly třeba kmen na sezení. Ve školce jsme vyráběli draky a kdo ho již měl, mohl vyrábět velkého společného – plochými voskovkami.

Ve *čtvrtek* ráno si děti vytáhly nádobíčko a vesele do něho břinkaly, schovávaly do listí dva hrnečky, ostatní mezitím nekoukali, a pak je hledali. Na svačinu jsme se vydali ke kořenům, ve kterých děti jezdí jako v autech do práce, na nákup. Tohle místo je velmi oblíbené ... S Větríčkou jsme se pozdravili a zopakovali si básničku i písničku. Běželi jsme se podívat, co shodila ze stromů. Na zemi ležely v kolečkách šišky a kůra a děti určovaly čeho je méně a čeho je více? Při počtu 4 a 4 sami poznali, že ničeho není více a ničeho není méně, že v hromádkách je stejně. U školky jsme s barevnými šátky spolu s Větríčkou dramaticky ztvárňovali vítr. Každý jsme se šátkem lítal tak, jak velký vál vítr. Ve školce se vyráběli draci. Jonášek, Lukášek a Klárka si vyrobili svého draka a ostatní děti malovaly rozmazávacími křídami velkého společného.

V *pátek* si děti jako ranní hry vybraly vaření v hrncích, hrabání listí a také hru na schovávanou. Vydali jsme se kolem nad dráty, kde svítilo sluníčko. Našli jsme několik borůvek

a brusinek, tak jsme je samozřejmě všichni hned ochutnávali. Děti našly berušku, tak jí pozorovaly a potom jí pustily do trávy. Když přilétla Větríčka, tak jsme se s ní pozdravili a řekli jí, jak jsme se dnes vyspali. Zopakovali jsme si básničku i písničku. Větríčka nám přinesla několik věcí, pomocí kterých jsme si mohli vyzkoušet, na co všechno vlastně vítr je a že vítr můžeme udělat i svojí pusou, tedy fouknout. Nejprve jsme zmuchlali papír do malé kuličky a do té jsme na zemi zkoušeli foukat, což bylo hodně těžké. Potom děti dostaly brčka a hrnečky s vodou a měly vyzkoušet, co se stane, když se foukne brčkem do vody. Vznikaly různé vodotrysky a gejzíry a dětem tahle zábava vydržela hodně dlouho. V lese pod dráty nám Větríčka poradila, jak vyrobit létající housenku z listů, které sfoukla ze stromů. A tak děti sbíraly listy, skládaly je na sebe do hromádek a Marťa je navlékala na nit. Vznikla krásná housenka. Před školkou jsme se ještě nachvíli zastavili, neboť byl uvnitř lesní klubík Medvídek. Děti si sami vyndaly kartičky ovoce a tak jsme přiřazovali půlky ovoce k celému. Také jsme si prohlíželi další kartičky, které nám ležely ve vozíku.

Listopad

Padá listí, padá z výšky, (ze stoje a ze vzpažení předvádíme pohyb padajícího listí až na zem, na bobek)

jsou to listy z lesní knížky. (dlaně spojené u sebe a pohybem od sebe předvádíme rozevírání knížky)

podzim na ně píše vzkaz: (píšeme jedním prstem)

už se blíží zimní čas! (rukama překříženýma na hrudníku předvádíme, že je nám zima)

Foukej, foukej Větríčko

Foukej, foukej Větríčko, (hýbeme rukama ze strany na stranu)

do korun stromů maličko. (ruce nad hlavu – kýváme s nimi, jako když se do koruny opírá vítr)

Sfoukni lístek nebo dva, (ze stoje a ze vzpažení předvádíme pohyb padajícího listí až na zem, na bobek)

budeme si s nimi hrát. (stojíme - li v kruhu, chytíme se za ruce)